

Dne 18. novembra: Cesar je imenoval dva nova ministra. Poljedelski minister je postal Ceh dr. Braf, za finančnega ministra pa je imenovan Poljak Zaleski, ki je bil dosedaj minister za Galicijo. — Cesar je dovolil, da se je smel nadvojvoda Ferdinand Karl odpovedati svojim častem in stopiti v zakon s hčerko nekega dvornega svetnika. — Na Bavarskem so liberalci in socialni demokratje sklenili medsebojno zvezo za bodoče deželnozborske volitve. — Kitajski ustaši so bili od cesarskih čet tepeni.

Dne 19. novembra: Cesar je imenoval poljskega poslanca Dluogoša za ministra za Galicijo. — Ministrski predsednik grof Stürgkh je bil sprejet od cesarja v avdienci. — Črna gora se je izjavila proti italijansko-turški vojski. — Rusija je naznanila Perziji, da če ne bo ugodila ruskim zahtevam, ji bo napovedala vojsko.

Dne 20. novembra: Cesar je danes zaprisegel nove ministre. Sprejel je odstopivšega finančnega ministra dr. Meyerja in mu izrekel zahvalo. — Delegacije bodo zborovale dne 28. decembra na Dunaju. — Katoliški škofje na Bavarskem so izdali pastirsko pismo radi volitev v deželni zbor. — Boji med kitajskimi vstaši in vladnimi četami trajajo naprej.

Dne 21. novembra: V državnem zboru so se danes predstavili novi ministri. Pri draginjski razpravi je govoril slovenski poslanec Hladnik. — Odstopil je predsednik ogrskega državnega zbora, Kabos. — Volilni boj na Hrvaškem se je že pričel. Vlada nastopa s silo in vojaštvom. — Rusija bo najbrž napovedala Perziji vojsko.

Razne novice.

* **Duhovniško posvečenje.** Prevzvišeni gospod knezoškof so v nedeljo, dne 19. novembra dijakonu, bogoslovcu 4. letnika, č. g. Fr. Polak, podelili mašniško posvečenje. Slovesnost se je izvršila v knezoškofski domači kapeli. Novo mašo bo bral č. gosp. Polak prihodnjo nedeljo, dne 26. t. m. v Dramljah.

Iz šolske službe. Cesar je podelil ravnatelju gimnazije v St. Pavlu, Emiljanu Hribniku, naslov vladnega svetnika. Ravnateljem na mariborski arh. gimnaziji je imenovan dr. J. Tominšek, dosedaj ravnatelj goriške gimnazije. Na njegovo mesto pride dr. Janko Bezjak, dosedaj ravnatelj II. drž. gimnazije v Ljubljani.

Iz poštne službe. Prestavljeni so bili: poštni oficijanti Anton Kasman iz Poljčan v Bruck ob Muri, Ivan Siebenreich iz Brucka v Zalec, Peter Ebner iz Račgona v Spitalič, Josip Krivec iz Freibacha v Celje, Marija Fister iz Lonča v Rogatec, Oton Futter iz Trsta v Maribor. — Ker se je poročila, je zapustila poštno službo Ana Strnaž v Trbovljah. — Vpokojena je poštna predstojnica Leopoldina Smid v Brežicah. — Poštni adjunkt Fran Seidl v Mariboru je imenovan poštarjem v Neudau-u.

V naučno ministrstvo je poklican v službovanje gospod dr. Milko Lubeč, okrajni komisar v Ptuj. Kakor znano, je bil dr. Lubeč dalje časa vodja politične ekspoziture v Mozirju in je ostal Savinjskanom v najboljšem spominu. V Ptuj se je pri ljubiškem štetju čal vpisati za Slovence, kar ga je pri tamšnjih nemškutarjih spravilo v nemilost.

* **Bodoči avstrijski prestolonaslednik** nadvojvoda Karl Franc Jožef in njegova soproga nadvojvodinja Cita v Gorici. Novoporočena nadvojvodinja Karl Franc Jožef in nadvojvodinja Cita sta se ustavila dne 16. novembra v Gorici. Pripeljala sta se v Gorico iz Tirolskega po državni železnici. Ob 4/9. uri zjutraj se je pripeljal nadvojvoda s svojo soprogo Cito v stolnico z navadnim izvoščekom. Prišel je sam v zakristijo ter vprašal, če bi mogel prisostvovati kaki sveti maši. Ker ni bil noben duhovnik več na razpolago, je dejal, da bi nadvojvodinja Cita rada prešla sveto obhajilo. Stolni vikar vlč. g. dr. Ignacij Kobal jo je potem takoj obhajal. Nadvojvoda je ves čas, ko je molila nadvojvodinja zahvalne molitve po sv. obhajilu, klečal poleg nje in molil. Tu bi se bili mnogi lahko učili ponižnosti in pobožnosti. Visoka gosta sta nato ogledala z velikim zanimanjem zaklade (svete ostanke itd.), ki se nahajajo za oltarjev sv. Rešnjega Telesa. Tudi bi bila rada videla monštranco, svečnike in druge dragocenosti goriške stolnice, ki so po večini dar cesarice Marije Terezije. Ob 4/10. sta prišla visoka gosta na Kostanjevico. V zakristiji sta naprosila ondi se nahajajočega č. p. Aleksandra, naj jima pokaže grobnico Burboncev. (Nadvojvodinja Cita je namreč tudi iz burbonske rodovine). V grobnici je želela visoka gospa videti krsto rajne Ludovike Parmške, ki je umrla leta 1864 ter bila pokopana na Kostanjevici. Vsa ginjena je obstala pred krsto in nadvojvoda je nalahno šepnil: „Tu je torej tvoja stara mati.“ Na Kostanjevici namreč počiva stara mati naše bodoče cesarice. Nato sta odšla na južno postajo, od koder sta se odpeljala v Oglej, ogledovat si ondote znamenitosti. Nadvojvoda je nosil uniformo dragonskega častnika. Obleka nadvojvodinje je bila čisto priprosta.

* **O deželni bolnišnici** prinašamo danes na uvodnem mestu članek iz Gradca. Samoumor deželnega stavbenega ravnatelja Rozmana je spravil to zadevo zopet na dnevni red. Zares nečuvno je, kakšne reči se dogajajo pri tej stvari. Najprej, pred 10 leti, se je priredilo vse za razsvetljavo s plinom. Leta 1910 pa se je naenkrat sklenilo, narediti električno razsvetljavo in poskrbeti za njeno vpeljavo. Skozi 10

let se ni mislilo pri zidavi na dobavo vode, še-le leta 1910 se je tudi ta zadeva rešila. Slišno se je godilo s kurjavo. Mnoga poslopja so bila že dogotovljena, ne da bi se storilo kaj za vpeljavo razsvetljave in kurjave. In sedaj po desetih letih so se morali predirati zidovi, uničevati železna betonska tla, da se je to poskrbelo. Najlepše je bilo s kurjavo. Vse priprave so se nakupile. Ko je bilo to gotovo, so spremenili načrt in sklenili kurjavo s toplo vodo. Stare priprave so bile za nič in nakupiti so se morale nove. Tako so se stotisoči in stotisoči vrgli na cesto. Vkljub temu želijo nemškutarji, da so naj naši poslanci mirni in naj zadovoljno prenašajo to uničevalno deželno gospodarstvo. Ne bo šlo tako, nemški Mihelji!

* **Stajersko deželo** so spravili Nemci na rob propada. Dolgov imajo v redni upravi že 10 milijonov, pri deželni bolnišnici jih bo tudi približno toliko, učitelji hočejo novih plač, ki bodo tudi znašale par milijonov. Sedaj bi seveda radi, da bi prišli slovenski poslanci v deželno zbornico ter jim pomagali, potegniti voz iz blata. Zato pa širijo po nemških listih, za katerimi bo seveda kmalu pricapljal tudi lažnjivi „Stajerec“, da je obstrukcija kriva, da vinogradniki ne dobijo več brezobrestnega posojila. To je grda laž. Obstrukcija je bila posledica, ker dežela že leta 1910 ni več hotela dovoliti brezobrestnih posojil. Nekateri nemški listi pa se začenjajo bati novih deželnih davkov in zato izjavljajo, da bodo celo nemški volilci začeli prositi slovenske poslance, naj dalje obstruirajo ter s tem preprečijo neizogibne nove, in sicer jako občutne davke.

* **Deželno gospodarstvo.** V naši deželi vladajo nemški liberalci že dolgo vrsto let. Zato pa tudi deželno zastopstvo nikjer v Avstriji ni tako zaženo, kakor pri nas. Da bi se povzdignilo splošno blagostanje, se le malo stori, in kar se stori, je slabo in drago. Dežela ne podpira dovolj ne kmetijstva, ne obrtništva, ne trgovstva. Vse, kar vzame dežela v roke, je polovičarsko. Regulacije naših rek še niso izvršene, ali pa so beraške likarije, cestno omrežje je nezadostno in kakovost cest slaba, železnice so vse tako zgrajene, da nam donajajo novih dolgov. Le eno je, za kar skrbijo vladajoči krogi, to so sami in njihovi uradniki. Ljudstvo pa leze radi slabega gospodarstva v vedno večje dolgove, prodaja svoja posestva in se izseljuje. To je sad onega deželnega gospodarstva, pri katerem sodelujejo kot deželni poslanci tudi Stallner, Ornig, Wastian, Neger, Negri... In to deželno gospodarstvo hvali nemškutarski „Stajerec“, od časa do časa tudi dr. Kukovčev „Narodni List“. V našem deželnem gospodarstvu je 10 milijonov dolga. S tem je vse povedano.

* **Resnica nad vse!** Stajerski deželni odbor je v velikih stiskah. Denarja nima, in na njegova vrata trkajo učitelji za nove plače, deželna bolnišnica za nove milijone in različne banke za pokritje starih dolgov. Zda bi naj bili odboru Slovenci dobrodošli. Slovenski poslanci bi naj prišli v Gradec in omogočili deželni zbor. Toda zelo perodno je začel vabiti deželni odbor Slovence v Gradec. Volilce hoče spuntati proti poslancem. Ker to ne gre z resnico, je začel z nerresnico. Razširja vest, da bi dobili slovenski vinogradniki brezobrestna posojila, ako bi obstrukcije ne bilo. Zamolči pa popolnoma, da je ravno isti deželni odbor v proračunu za leto 1910 črtal 100.000 kron za brezobrestna posojila in s tem onemogočil tudi državno podporo v znesku 100.000 K. Skupaj je torej na ta način snedel deželni odbor Slovence 200.000 K. Ali bi naj to slovenski poslanci mirno prenašali? Ne. Zato pa so začeli obstrukcijo. Do leta 1910 je bilo brezobrestnih posojil 400.000 K, od tega leta naprej bi jih naj bilo polovico. Tudi tukaj tiči vzrok za obstrukcijo.

* **Regulacija Drave.** Letos bi naj bilo jesensko zasedanje deželnega zbora s strogo omejenim, zgolj gospodarskim programom. Slovenski poslanci so zahtevali, naj se v ta program med drugim sprejme tudi regulacija Drave. Nemci o tem niso hoteli popolnoma nič slišati. Z vsemi štirimi so se upirali regulaciji. Nazadnje so slovenski poslanci rekli, da pod temi razmerami ne morejo v Gradec. Jasno je torej, da Nemci zavirajo in nočejo regulacije Drave. Vkljub temu niso držali slovenski poslanci rok križem. Njih tovariši v državnem zboru so dosegli, da se je vendar dalo potom ministrstva 200.000 kron takozvane korekture Drave. Komisiji obhod se je že izvršil in sta se ga udeležila v imenu naših poslancev Brenčič in Pišek. Toliko nemčurjem in slovenskim liberalcem, ki razširjajo sedaj zopet o tej stvari svoje stare laži.

* **Proti brezverskemu časopisju** je nastopil na poseben način kardinal Aguirre, najvišji cerkveni dostojanstvenik v Španiji. Izdal je pastirsko pismo za vse, sebi podrejene škofije, kjer med drugim tudi pravi, da bi cerkvi sovražno časopisje niti desetine današnje škode ne povzročalo, ako bi ga ne podpirali katoličani sami. Tako podporo vidi kardinal tudi v tem, da priobčujejo katoličani v inseratnem delu cerkvi sovražnega časopisja naznanila o svetih mašah zadušnicah. Ta naznanila si da liberalni časopisje drago plačati, na drugih mestih pa se norčuje iz istih svetih maš zadušnic. Kardinal določa, da ima odpasti vsaka izvanredna cerkvena slovesnost pri o njih pogrebni in zadušniških opravilih, ki so bila naznanjena v liberalnem, cerkvi sovražnem časopisju. Odločna beseda! Naj tudi pri nas posnemajo vsi katoliški misleči možje vzgled s tem, da naročajo le katoliške liste, da priobčujejo inserate in druga oznanila samo v katoliškem duhu pisanih listih. „Slovenski Gospodar“ naj prodere v vsako hišo, bodisi, da je kmečki ali delavski dom, gostilna ali trgovina!

* **Zmaga katoličanov v Nemčiji.** Dasiravno velja Nemčija kot protestantska dežela, vendar zmaga jejo katoličani pri raznih volitvah. 15. nov. so se vršile občinske volitve v mestu Kolnu ob Reni, ali v Kelmorajnu. Katoliška stranka je dobila 4800—4900 glasov v III. razredu. Združeni liberalci in socialni demokratje pa samo 4300 do 4500. Katoličani zmagajo tudi v II. razredu. Katoliška stranka v Nemčiji se imenuje „Centrum“, to je središče, in je najmočnejša in najbolj složna stranka v nemškem državnem zboru, šteje nad 100 poslancev. In kaj stori katoličane v protestantovski Nemčiji tako močne? Organizacije in časopisje. Da bomo tudi katoliški Slovenci na Stajerskem nepremagljivi, strnimo se vsi v našo Kmečko zvezo in skrbimo, da bo v vsaki hiši „Slovenski Gospodar“.

* **Čedna „naprednost“** hrvaških liberalcev. Hrvaški liberalci Surmin, Lorkovič in Wilder so tožili župnika Kotaraša iz Adžija, ker se je izrazil, da so naprednjaki v svojih listih pisali o Kristusu kakor lopovu in o Materi božji kakor vlačugi. Že pred prvim sodiščem so tožitelji pogoreli, sedaj je pa šibeniško kot prizivno sodišče prvo razsodbo potrdilo. Jasno in nepobitno se je dokazalo pred sodiščem, da so liberalci res zakrivali gornjo nezasišano podlost; razsodba prizivnega sodišča, ki je obširno in krasno utemeljena, se natisne in v tisočih izvodih razdeli med hrvaško ljudstvo, da bo spoznalo, kdo so liberalci in kaj hočejo. Tudi naše ljudstvo lahko na tem slučju zopet sodi, kako ima prav, da smatra liberalce za sovražnike svojih največjih svetinj in zato tudi za sovražnike svoje sreče in svojega obstanka. Dol ž njimi na vsej črti med nami in Hrvati!

* **Mejniki na potu do propada** so razrušeni zakoni, prešestvovanja in ločitve zakona. O tem žalostnem poglavju poročajo praski uradni zapiski, da je bilo na Pruskem leta 1910 pravomočno ločenih 9277 zakonov, med tem ko je bilo leta 1905 število ločenih zakonov še ne celo 7000. V zadnjih šestih letih je narastlo torej število ločitev zakonov več dakov za eno tretjino. Število ločitev zakona v velikih mestih je sedemkrat in v srednjih mestih štirikrat tako veliko, kakor na kmetih. In na vse zadnje: Ali more biti v mestih drugače, ko živijo velike množice ljudi tja v en dan, kakor ljuba živina, brez vere, brez Boga in brez vsakih višjih ciljev ter je edina skrb teh množic samo ta, kako bi si že na tem svetu ustvarili turška nebesa, polna živivanja in razuzdanosti. Bog nas obvaruj pred tem strupom iz mest!

* **Važna slovenska zmaga.** Trg Tržič na Gorenjskem je bil dosedaj v rokah privadranih Nemcev in posilincev. Pri občinskih volitvah dne 19. t. m. pa je slovenska stranka po zelo hudem boju zmagala v vseh treh razredih. Slovenec povsod naprej!

* **Krasne umetniške razglednice** za Božič in Novo leto bodo izšle v kratkem v zalogi Slov. Straže. Vse p. n. trgovine prosimo, da se pri naročanju božičnih in novoletnih razglednic ozirajo na razglednice Slovenske Straže, katere je naslikal priznani slovenski umetnik akad. slikar g. Vavpotič.

* **Kuga-slinovka** pri goveji živini se močno širi na Gornjem Avstrijskem. Okuženih je že 280 občin in 6500 govedi. Promet z živino je tam popolnoma zaprt. Bati se je, da se slinovka še hudo razširi, ker primanjkuje živinozdravnikov in ker se ljudstvo ne drži postavnih odredb. Tudi pri nas še obstoji nevarnost, da se slinovka zopet razširi, torej naj se skrbno pazi na snago in red v hlevih, a vsak sumljiv slučaj slinovke se naj takoj naznani oblasti, da se kuga že v korenini zatne!

Mariborski okraj.

m Maribor. (Srebrna poroka.) Dne 24. t. mes. praznuje umirovljeni nadučitelj in urednik uradnih listov c. kr. okrajnih giavarstev v Mariboru in v Ptuj, gosp. Ivan Podobnik, s svojo soprogo Ottilijo, rojeno Komersovo, v najožjem obiteljskem krogu svojo srebrno poroko.

m Maribor. Prva predstava v slovenskem gledališču v Mariboru v Narodnem Domu bo dne 26. t. m., če bode magistratna komisija pred tem časom odobrila vsa dela na odru.

m Sv. Lovrene nad Mariborom. Naša okrajna cesta in mariborski okrajni zastop. V celnem mariborskem okraju ni lahko najti ceste, po kateri bi se zvozilo več težkih tovorov, kot po šentlovenski od trga do postaje. Lesna in železna obrt sta namreč na vrhuncu razvoja, zato je pa tudi izvoz lesa, kes in srpov naravnost velikansk, kar priča promet trdk: Roussy, Kiefer, Löschnig, Novak, Segala, Mihelitsch, Schilhan, Witzman, Peitler in drugi. Tak promet zahteva izborna cesta. Ta pa je — žalibože — škandalozna. Opravičena je šala: „Kandidati-samomirili se lahko iznebijo svojega življenja, ako jih Jokičev šimel enkrat od postaje v St. Lovrene popelje.“ Dobro, da še Lah naše ceste ne poznajo! Gotovo bi po njej Tripolitance vozili v večnost! Naša cesta ni bila še nikdar v dobrem stanju, in to je vzrok, da se da sedaj le težko popraviti. Ne rečemo, da jo je okrajni zastop zanemarjal, morda zastopnik našega kraja ni prav svetoval; zato je bilo vse dosedanje popravilne čisto navadno krpanje še močnih hlač s slabo cunjjo v nepravem redu. Le pogledimo železne ograje ob škarpi, ki so se pred par leti naredile! Danes se tu in tam s podlogo vred na padec v globčino pripravljajo. Kaj je vzrok? Voda in tekoče blato, ki stoji skoraj v potokih po cesti, železni ograji izpodkopava podlogo in zemljo izpodjeda. Narobe red! Najprej bi se morala cesta navoziti s proceem tako, da bi bila napeta, ka-

kor ona na levem dravskem bregu, da bi voda takoj odtekala v Radolnico in Slepenco. Potem bi se lahko stavila ograja, ki bi bila trpežna in varna. Sedaj še pogledimo, s čim in kedar se je cesta navažala. Vedno z natrikim mehkim kamenom v mokri jeseni! Vpar mesecih ni bilo več niti sledu od tega kamenja, ampak sivo blato do konjskih „fclnov“ visoko je stalo in se cedilo po cesti. Cestar pa je imel čast, da je to mužo dan za dnevom napuščal čez, pod in mimo podlage železnih ograj v mimo tekoče potoke. Vsled te muže je postajala cesta od leta do leta slabša. Res škoda težko zaslužnega denarja, recimo 250 kubičnih metrov po 8 K = 2000 K. — O škodi na konjih in vozovih, na obutalu, obleki in zdravju ubogih hlapcev-voznikov ter na zamujenem času niti ne govorimo! Ravno sedaj se cesta zopet navaža. Od Kurje vasi do Eichholcerja proti železniški postaji okroglo 250 kub. metrov po 8 K = 2000 K, od Eichholcerja proti železniški postaji okroglo 200 kubičnih metrov finega trdega prodca od levega dravskega brega po 11 K = 2200 K. Smelo trdimo, da je še vse premalo! Slavni okrajni zastop naj se enkrat odloči, da bode vsaj v dveh letih spravil okroglo 1600 kubičnih metrov trdega pravega prodca od leve strani Drave na našo cesto, potem bo naslednja leta le malo za nas porabil in si bo prihranil več denarja; naj pa tudi skrbi, da bode cesta napeta in da se bode voda takoj izcedila; le tedaj ne bode na njej grobov in jam in kamnatih spomenikov, kakor na kakem pokopališču.

m St. Lovrenc nad Mariborom. Na naši železniški postaji je zadnje mesece izredno malo težkega tovornega prometa; lesa se baše le malo vagonov! Kaj je vzrok? Nekaj slaba jesenska kupčija, nekaj Bosna, ki je zaradi italijanske vojske morala prenehati izvoz v Italijo in ga obrniti s cenejo ponudbo na Ogrsko, nekaj pa pomanjkanje lesa, ki se je začelo tudi v naših, sicer bogatih planinah. Hvalevredno je modro varčevanje nekaterih bogatih kmetov. — Nemška nestrpnost proti Slovincem v štajerskem deželnem zboru je zakrivila, da se iz naših znanih kamnolomov skoro nič kamenja ne izvaža za regulacijo Drave. Dajte Slovincem, kar jim po pravici gre, in promet bo zopet živahen.

m St. Lovrenc nad Mariborom. Sv. misijona pri D. M. v Puščavi od 11. do 19. novembra smo se tudi Šentlovenčani pridno udeleževali. Lepo vreme in zveličavne pridige č. gg. očetov lazaristov iz Celja so polnile Marijino cerkev. Bog povrni vsem gg. misijonarjem!

m Sp. Sv. Kungeta. Pred tremi tedni se je izvršil ponoči roparski vrom v kapelico sv. Antona Padovanskega na posestvu gosp. Ernesta Schnabl v občini Gradiška. Kapelica je bila lansko leto čedno prenovljena ter cerkveno blagoslovljena. Vlomilec je pobral, kar je bilo bolj dragocenega, sv. razpelo in svečnike. Za tatom manjka vsaka sled. Bogoskrunski vlomi v cerkve in kapele se silno množijo. Tudi znamenje časa!

m Sv. Jurij ob Pesnici. Kakor smo izvedeli iz Gradca, se je dovolila ustanovitev samostojne kmetijske podružnice za St. Jurij in Sv. Križ. Ta ustanovitev je že stara naša želja. Dosedaj smo bili vključeni v St. Ilju in Maribor, a na obe strani imamo neprimerno daleč. Kmetijska podružnica je za naše kraje zelo nujno potrebna. To vidimo pač sami najbolje. Zatorej, kmetje jurjevski in križanski, priglasi-te vsi svoj pristop k tej novi podružnici. Upamo, da bo podružnica pravična tudi Slovincem in bo narodni prepri izključen. Pridite vsi na ustanovni shod, ki se bo že ob pravem času razglasil. Turjevčani in Križančani na noge!

m St. Ilj v Slov. gor. Naša kmetijska podružnica je imela v nedeljo, dne 19. novembra, zopet svoje zborovanje, ki je bilo dobro obiskano. Izžrebalo se je za člane mnogo koristnih predmetov. Samo nekaj moramo karati glede podružnice. Slovenski kmetje, posebnost iz Ceršaka, Selnice, St. Jakoba in Jarenine se premalo zanimajo za važnost podružnice. Nemci pa so nasprotno vsi njeni člani. Res je, da prireja podružnica premalo slovenskih predavanj, a upamo, da, če bi imeli slovenski kmetje tako zanimanje za podružnico, kot je imajo nemški, bi odbor podružnice gotovo zadostil tudi našim željam, saj imamo v odboru odlične našince.

m Jarenina. Umrl je v ponedeljek, 20. novembra Leopold Božnik, mladenič v najlepših letih; pograbila ga je sušica. Za isto boleznijo je umrla letos avgusta njegova sestra in pred dvema leti brat. Pred 14 dnevi pa je povozil vlak mlajšjo Lizo, ki se je ravnokar omožila. Pomilovanja vredna družina vživa sočutje v celi župniji. Da, dolgost življenja našega je kratka.

m Sv. Trojica v Slov. gor. Trojiški posilipenci se hočejo nad onimi, ki niso zadnjič z njimi volili, na vse mogoče načine maščevati, med drugimi tudi z grdimi lažmi! Tako so nekaterim strankam rekli, da je prišla iz Gradca postava, da morajo vsi tisti vrtni posojila, ki imajo več kot 500 kron, ali pa si morajo dati vknjižiti ali intabulirati! To je grda laž, ker prvič take postave sploh ni, drugič pa smejo rajajzovke, kakoršna je tudi pri Sv. Trojici, samo proti poroštvo dajati posojila, in le v izvanrednih slučajih proti vknjižbi. Ako bodo res komu radi volitve odpovedali posojilo, ali pa mu delali težkoče, le nam naznanite, ukrenili bomo potrebno, da dobi vsakdo pri kateri naši posojilnici posojilo, a kot v odgovor Trojičanom pa jim bomo drugo povedali, kar jim seveda ne bo ljubo. Videli bomo, kdo bo več trpel! A ljudstvo bo sodilo samo!

m Sv. Jakob v Slov. gor. Le malokdaj se oglasimo mi pošteni Slovinci od Sv. Jakoba, da bi naznanili kaj novic „Slov. Gospodarju“, ki je pri nas

zelo priljubljen. Zanimiv, a žalosten slučaj, se je zgodil dne 12. t. m. v gostilni g. Ivana Sirk. Bili smo tam zbrani, da bi se nekako med seboj pogovorili in razveselili. Ali kjer so nemškutarji blizu, tam ni mogoče poštenim Slovincem najti prave zabave in miru. Ko se nekaj časa med seboj veselimo, pa je začel posilipenski fant iz Vukovskega dola vpiti ter kričati „aufbiks“. Ta beseda je običajni pozdrav posilipenskih revežev v Slov. goricah. Sel je v drugo sobo, kjer so bili zbrani pridni naši očetje. Tudi tukaj se je nekaj bahal, in ko ga je nek star mož zavrnil, ga je udaril s pestjo po obrazu. Imamo pač lep vzgled, kako neollikane so modre glave posilipencev. Ker se je ravno ta dan v naši bližini vršil lov, je začel ta fantič s puško izzivati po hiši, misleč, da se ga bodo drugi bali. Ko se je pa napil božjega daru, je začel po hiši metati kozarce. Ker g. gostilničar Sirk ni dal nikomur več vina, skoči eden izmed posilipencev k njemu in ga sune v gnječi tako močno v želodec, da je obležal. Podelili so mu drugi dan zadnjo popotnico in v nedeljo, dne 19. t. m. zjutraj je izdihnil. Iz tega se razvidi, kako daleč zabreduje taki, ki svoj materni jezik zaničujejo. G. Sirk je bil še-le komaj 30 let star, bil je zaveden Slovenec. Za njim žaluje mlada vdova. — Nesrečno pijančevanje in še bolj nesrečno — štajercijanstvo!

m Slivnica pri Mariboru. Naše Bralno in izobraževalno društvo je priredilo dne 19. novembra igri „Tri sestre“ in „Zdaj gre sem, zdaj pa tje“. Igre so naš vse pričakovanje dobro uspele, saj tudi ni čuda, ker slovijski naši igralci daleč na okoli; čeravno smo izgubili letos že osem izvrstnih igralcev, vendar imamo na razpolago moči za zelo težke in obširne igre, kar hočemo tudi pozimi pokazati. Udeležba je bila kljub skrajno slabemu vremenu obilna in zabava je bila izborna; opazili smo tudi nekaj vrlih Framčanov. Da lahko tudi tisti, ki so bili v nedeljo zadržani, vidijo krasne in poučne igre, se bodo v nedeljo, dne 26. novembra po večernicah ponovile. K zopetni obilni udeležbi vabi — odbor.

Pivola. Leopold Sluga, petletni sin L. Sluga, težaka v Pivoli, je prišel dne 10. t. m. z desno roko v žrmlje, ki so mu pri tem odtrgala tri prste. Težko ranjenega otroka je odnesla mati v mariborsko bolnišnico.

Fram. Nesreča pri stroju. Dne 13. t. m. so pri posestniku Rotartu v Framu mlatili z mlatilnim strojem, pri katerem delu je tudi 16letni Jakob Fifer pomagal. Vsled neprevetnosti je prišel Fifer z levo roko v stroj, kateri mu je vse prste odtrgal.

m St. Lenart v Slov. gor. Na gospodarskem shodu dne 5. nov. 1911 pri Sv. Lenartu v Slov. gor. se je sklenilo, da se vrši vsaki tretji mesec podučen sestanek, vseh gg. županov, obč. odbornikov, občinskih tajnikov in drugih, ki se zanimajo za občinske zadeve. V smislu tega sklepa se vrši prvi taki sestanek v nedeljo dne 26. novembra 1911 točno ob 2. uri popoldne v pisarniških prostorih okrajnega odbora pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

m Fram. Prilodnjo nedeljo 26. t. m. priredi Kat. slov. izobraž. društvo v Framu svoj letni občni zbor, po katerem se vrši petje in gledališka predstava „Jeza nad petelinom in keš“. Pridite počastiti našo mladino!

Ptujski okraj.

p Ptuj. Zadnjič enkrat je nekdo v Vašem listu pograjal tukajšnje c. kr. okr. glavarstvo, da preveč nemškutari. Je vse resnica, kar je bilo zapisano. Nič boljša ni sodnija. Vse nemško; le nemška vabila, le nemški dopisi se razpošiljajo. Dostikrat mora kak siromak iti od hiše do hiše in prositi, da mu kdo razloži nemški dopis, katerega je sodniča poslala. Ali ni to nečuvstvo? Sodniki, kje je paragraf 19. cesarskih postav? Vi, ljubi ljudje, pa vračajte nemške dopise in vabila, ker jih ne razumete. Proč z njimi!! Neki gospod, ki vodi večkrat zapuščinske obravnave, je razun tega še neprijazen, in včasih jako zelo neprijazen in neuljuden. Če se ne poboljša, bomo enkrat navedli njegovo ime. Uradnik živi od ljudstva, zato mora biti z ljudstvom uljuden in ljubeznjiv!

p Ptuj. (Cerkveni rop.) V noči od 14. na 15. t. m. je neznan zlikovec ukradel v slovenski župni cerkvi luno iz monštrance. Najsvetejše so našli zjutraj v nekem kotu zdrobljeno. Neznane se je moral bržkone že zvečer skriti kam v cerkev, da je tam ponoči nemoteno izvršil zločin. Lotil se je tudi nabiralnika v Marijini kapeli, a je menda zelo slabo opravil. Dosedaj storilca še niso mogli izslediti, ker so našli zjutraj vse tako zaprto, kakor po navadi.

p St. Janž na Dravskem polju. Vesel dan smo obhajali dne 19. t. m. pri St. St. Janžu, ko so vlč. g. dekan Adam Grušovnik blagoslovili prekrasno zastavo tukajšnje Marijine družbe. Udeležba je bila kljub slabemu vremenu velikanska. Ponosno so stopala belo oblečena dekleta z zastavo pred župnišče, od koder so se udeležili obhoda okoli cerkve vlč. g. dekan in domača duhovščina. Gotovo bo ostal 19. listopad vsem v neizbrisnem spominu. V prvi vrsti gre hvala za to lepo slavnost č. gospodu kaplanu. Dekletom pa, ki so žrtvovala vsaka po svoji moči denar za zastavo, ostane sladek spomin na ta dan in ponos, da so ravno one pripravile naši cerkvi to res mojstersko delo.

p Vurberg. Naši fantje so preteklo nedeljo predstavljali „Za križ in svobodo“, igrokaz v petih dejanjih. Neprijetno vreme je sicer precej gostov doma zadržalo, a kljub temu je bila gledališka dvorana vurberškega grada zelo polna. Nekaj gostov je prišlo iz sosednjih župnij in celo iz daljnega St. Jurja v Slov. goricah je prišlo nekaj vrlih fantov. Hvala lepa vsem! Igra ima krasno vsebino. Najlepše je četrto dejanje, ko deklice pleto vence in fantje mlaje stavijo. Potem pride nevesta in poje pred kapelo Matere božje. Na-

zadnje pride svobodomislec Martin, ki v divjem prepiru Stefana smrtnonevarno rani. Kako so fantje igrali, tega ne bom hvalil, le toliko omenim, da se naši kmečki fantje z vsakim izobraženstvom na deželi celo lahko merijo. Zato le krepko naprej po potu prave omike in izobrazbe; tista pot, ki jo je kazal svobodomiseln Martin, pa ni prava, ker pripelje v ječo.

p Sv. Urban pri Ptuj. Pred nekaj tedni smo imeli tukaj občinske volitve. Nek gospod se je silno trudil, da bi siloma zlezel na županski stolec. Pa — „a bisl warten“. Vsled čudnih volilnih sredstev vložila je naša kmečka stranka zopet pritožbo na višjo oblast. Časi se izpreminjajo in se bodo izpremenili. Doba, ko so nas nasprotniki strahovali v celi župniji, je odklenkala za zmiraj. Mi spoštujemo sivolaso starost, a zoper protikrščanske in posilipenske nazore se bomo zmirom bojevali brez strahu. Za razne slabosti drugih oseb se ne brigajte, raje pometajte naprej pred svojim pragom! Čast volilec, ki so stali neomahljivo tokrat ob naši kmečki stranki, in ob prihodnjih volitvah pa zopet pogumno naprej. Prihodnjič več. Za danes si še dovolim slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj, oziroma krajni šolski svet vprašati, je li postavno, ako kak učitelj pri občinskih volitvah v komisiji sodeluje, med tem ko ostane njegov razred na dan volitve brez pouka.

p Sv. Lovrenc v Slov. gor. Pričakoval sem, da spretnješe pero vredno naznani svečanost, ki se je vršila v nedeljo, dne 12. novembra. Prenesli so iz farne cerkve blagoslovljene podobe sv. družine, moške mladeniči in mladenke Marijine družbe, žez 50 belo oblečenih ovenčanih Marijinih častilk svojo družbeno zastavo. Take procesije Šentlovenčani še niso imeli; dva tisoč vernikov je prisostvovalo blagoslovljenju kapelice, katero so izvršili č. g. župnik Sinko. Mladenke so izborno zapele v ta namen zloženo pesem presvete družine, č. g. kaplan Skvaro pa je imel poučljiv nagovor; potem smo še pobožno opravili lavretanske litanije. Na vse zadnje se iskreno zahvali g. predstojnik dragoviški č. gg. duhovnikoma za trud, kakor tudi vsem navzočim, ki so k svečanosti in podobi pripomogli. Že pred več leti so moške sprožili misel in željo, na lepem hriščku „Aleluja“ postaviti kapelico v čast božjo in Marije. Še-le letos so se zopet odobrili moške iz dragoviške občine, na čelu jim sedanji predstojnik g. Čeh; neumorno so se trudili, da se je postavila lična, daleč po slovenskem svetu vidna kapelica, ki pričča, da so Slovinci še vedno dobro in verno ljudstvo. Slava tedaj in zahvala možem za ves njih trud in požrtvovalnost! — Enako svečanost smo obhajali zadnjo nedeljo tudi na Vada-li, kjer je sezidal posestnik Kranjc novo kapelico, v čast Marije in njenemu božjemu Otroku. Vse to nam vendar daje spridevalo, da smo Šentlovenčani pač vsi dobri kristjani. — Juršinski.

p Ormož. Po ormoški okolici se govori, da se bo v Ormožu ustanovilo katoliško bralno društvo. Vsi se tega prepotrebnega društva veselimo in bomo v obilnem številu pristopili, zakaj mi nočemo zaostati za našimi sosedi pri Veliki Nedelji, Sv. Tomažu, Svetinjah, Sv. Miklavžu, Sv. Bollenku in celo v Središču. Ravno mi v sredini ormoškega okraja moramo pokazati, da se tudi mi ne bojimo naših nasprotnikov. Izobraževalno društvo je v našem kraju nujno potrebno, ker liberalna in slogaška golazen se zelo šopiri v naši okolici. Pričakujemo, da bode k novemu društvu pristopilo veliko število mladeničev in deklet, pa tudi mož in žen. Saj naše ljudstvo tako stega roke po dobrem berilu in je zavzeto za napredek, samo organizirati ga bo treba. Kedar se vrši ustanovni shod novega društva, kakor o vseh drugih podrobnostih, poročamo ob pravem času.

p Hum pri Ormožu. Kako strogo verni možje so naši občinski odborniki, pričča zopet ta-le dogodbi-ca: Pretečeni teden, ko so šli šolarji humske šole kakor navadno od pouka domov mimo nekega gozda, so ljudje ravnokar grabili listje. Otroci jih pozdravijo s krščanskim pozdravom, kakor je pri nas v navadi. V gozdu je bil slučajno tudi neki „odbornik“. Temu možakarju pa ta pozdrav ni bil po godu. Zatorej se široko razkorači ter s celim svojim dostojanstvom (?) vpraša otroke, kdo jih je tako naučil. Ti mu odgovore, da g. kaplan. S kakimi besedami pa se je sedaj ta možak vpričo otrok izrazil o našem častivrednem g. kaplanu, ne bomo opisovali; tudi ime tega moža za danes še zamolčimo, pač pa mu zakličemo v spomin Gospodove besede: „Kdor katerega tehi malih, ki v mene verujejo, pohuja, bi mu bilo boljše, da se mu mlinski kamen obesi na vrat in se potopi v morskoglobo.“ — „Gorje človeku, po katerem pride pohujšanje.“ Otroci so si Vaše nelepe besede dobro zapomnili ter jih doma in na drugih javnih krajih večkrat ponavljali. Pretečeno nedeljo Vas gotovo ni bilo pri krščanskem nauku, bi vsaj slišali, kaj se pravi, izpodkopavati ugled duhovniškemu stanu. — Tudi to je graje vredno, da se ravno na tak dan, ko so pri naši podružnici večernice, kar je tako zelo redko-kdaj, napove občinsko sejo, kar bi se na kak drugi dan dalo opraviti. Dopisnik „Nar. Lista“ si je menda tudi dal „žabice na usta“, da niti na javno vprašanje v „Slovenskem Gospodarju“ ne da odgovora. Toliko za danes, drugič več.

p Središče. Ker se dosedaj še ni nič poročalo o naši središki vojski, zato tudi tega nihče ne ve in niti ne sluti. Boj je pred vsem resen, pa ne s Turki in ne z Italijani, ampak z liberalci, s katerimi je pa veliko težje skleniti mir, kakor pa s katerimkoli sovražnikom. Njih program je: 1. obirati duhovnike, 2. zaničevati in smešiti naša katoliška društva in 3. napadati v „Nar. Listu“ vse poštene ljudi. Jabolko ne pade daleč od drevesa, pravi pregovor, kateri se

je uresničil tudi pri naših liberalcih. Zadnjič, ko so telovadili naši Orli v prostorih vlč. g. Sinka, se je zbrala liberalna mladina ter je razgrajala okrog; njihova predrznost je bila celo tako velika, da se niso sramovali, prijeti za kamenje, ki je prvo orožje liberalnih predrznežev. Kakor smo že zadnjič poročali, so za 10letnico Marijine družbe prepovedali šolske prostore. Pa kljub temu si še niso ohladili svoje jeze; zato so zdaj s pomočjo neke osebe, katero smo dosedaj še vsi spoštovali, prepovedali staro šolo, v kateri so se vršila zborovanja Marijine družbe kakor tudi Mladiške in Dekliške zveze. Zdaj, ko že ne vedo drugega vzroka, so se začeli pritoževati nad našim č. g. kaplanom, ki mora vsled liberalnih napadov prav mnogo prestopiti. Gotovo bi bilo liberalcem najljubše, da bi dobili oni to oblast v svoje roke. Povsem se nam kaže, da se nam godi prilično enako, kot je na Francoskem in Portugalskem. Blagor tistim, ki zavoljo pravice preganjanje trpe, ker njih je nebeško kraljestvo.

Vurberg. Na občno željo se bo prelepa igra „Za Križ in svobodo“ ponavljala prihodnjo nedeljo dne 26. novembra popoldne po litanijah v gledališki dvorani varberškega gradu. Prijatelji vesele zabave povabljeni ste, da pridete v obilnem številu.

Ljutomerski okraj.

Ljutomer. „Vi slovenski kmetje ne pridete drugokrat k nam, kakor kadar ste pijani — penez pa nimate, da bi plačali“, to je izrek ljutomerskega, vse-nemškega, od Südmarke podpiranega, v slovenski občini rojenega hotelirja! Slovenski kmetje, ali ste res vsi, ki večkrat čepite v tem nemškem hotelu, sami pijanci? In vi lotmirski purgari!

Radislavei. Dne 6. novembra smo imeli volitve občinskega odbora. Izvoljeni so bili možje, od katerih upamo, da bodo v občini storili svojo dolžnost. Dne 14. novembra se je volilo občinsko starešinstvo. Dosedanji župan je bil zopet izvoljen. Kakor pa smo zadnji čas izvedeli, so nasprotniki vložili protest na glavarstva v Ljutomeru. Nek posestnik je hodil po celi vasi in prosil, naj kdo spiše priziv, in končno je našel nekega šolarja, kateri mu je to napisal. Če bo imel kaj uspeha, dvomimo.

Malá Nedelja. Kmet. podružnica priredi na praznik Brezmad. sp. D. M., t. j. dne 8. grudnia t. l. po rani sv. maši v šoli gospodarske zborovanje, na katerem govori živinorejski nadzornik g. Jelovšek. Ker bodo predavanja zanimiva in važna, vabijo se domači in sosednji živinorejci k mnogobrojni udeležbi. Odbor.

Slovenjgraški okraj.

Slov. Gradec. Že zadnjič ste poročali o naših südmarkovcih in šulferajnovcih. Sedaj, ko se bliža Božič in Novo leto, isti zopet vstrajno nadlegujejo ne samo mirne Nemce, ampak celo Slovence. Če prideš v nemško gostilno, takoj se ti ponudi nabiralnik za Südmarko ali Šulferajna. To je vendar brezmejna vsiljivost. Pozor, Slovenci! — Okoliški kmet.

Razbor pri Slovenjem Gradcu. Gotovo Vam je dolgčas, gospod urednik, ker mi Razborčani že tako dolgo nismo nič poročali; tudi danes ne bo kaj posebnega. Naznanjamo, da je tukajšnji gostilničar Franc Ramšak prodal svojo gostilno Francu Šmon. Prejšnji gospodar je bil odločen pristaša K. Z., sedanj pa je zadnji čas naroden na „Štajerca“; mislimo pa, da tej nesnagi v krčmi ne bo dal prostora, ker se poštenjaki te nesnage ogibajo. Pričakujemo torej, da bo naročil krščansko misleče časnike, kakoršni morajo biti v slovenski gostilni. To so „Slov. Gospodar“, „Straža“ in „Naš Dom“.

Velenje. Zadnjo nedeljo je bilo sicer slabo in otožno vreme, a v našem Društvenem Domu je bilo pa kljub temu prav prijetno. Kajti že dolgo časa se nismo tako od srca smejali, kakor zadnjo nedeljo popoldne, ko so naši fantje uprizorili saloigro „Čevljari“. Ubogi Blaže, koliko je moral pretrpeti! Spravili so ga ob premoženje, v bolnišnici so mu dajali razne primke, skoraj bi bil prišel v ječo, a nazadnje je pa postal srečen, ko je našel svojega sina in dobil mnogo denarja. Fantje so prav lepo igrali; posebno pa še moramo omeniti Blažeta, ki je res izvrstno rešil svojo precej težavno vlogo. Naj bo naša javna pohvala fantom plačilo za njihov trud. — Mnogo smeha in zabave nam je pripravil tudi zanimiv srečolov. Med posameznimi točkami so nas zopet razveseljevali vrli škalski tamburaši s svojim prijetnim tamburanjem. Hvala jim lepa za trud! Zadovoljni smo se razšli vsak na svoj dom z željo, da bi se priredilo zopet kmalu kaj enakega.

Zavodnje. Čudno smo se prestrašili, ko je na predvečer sv. Martina jelo grometi pri naši zavodniški liberalni gostilni; mislili smo namreč, da smo v Tripolisu in da pride krdele laških vojakov nad nas. Tako sem si mislil, ker se nisem hitro spomnil, da je liberalni gospodi dovoljeno, streljati s topi, kar je drugim strogo prepovedano. Priporočamo gospodu Smolnikarju, naj tudi to zadevo javi politični oblasti v Slovenjem Gradcu, ker posestnik liberalne gostilne spada pod isto glavarstvo kot mi, in če velja prepoved za nas, velja tudi za druge.

Vuzenica. Na tukajšnjem kolodvoru so se dogajale čisto tatvine. Zmanjkalo je v zadnjem času sladkorja, koruze, pšenice in več drugih živil. Odgovorni za to so bili čuvaji, ki so morali te pomanjkljave iz svojega pokrivati. Sedaj se je vendar posrečilo, dobiti pravega tatu. Ime mu je Jakob Lesjak. Bil je železniški delavec, po poklicu tesar in je kot tak imel večkrat opravilo v železniškem skladišču. Pri tej priliki je kradel kakor sraka. Na podstrešju hiše, v kateri je stanoval, so našli celo skladišče ukra-

denih stvari. Pomagal mu je pri tem delu njegov brat, ki je bil hlapec pri Hölblnu. Stražmojster Kveder, ki je stvar preiskoval in tudi našel pravega tatu, je odvedel oba v petek, dne 17. t. m. v zapor. Jakob Lesjak je bil drugače priden fant, priljubljen pri vseh boljših in nihče bi ne bil slutil, da je v tem človeku skrit tat. Sluti se, da jih pride še več v preiskavo.

Konjiški okraj.

Konjice. S konjiškega arhidijakoniškega kora se je oglasil prenovljen cerkveni pevski zbor, ki za zdaj zanje precej odobravanja od strani občinstva. Upamo, da bo nadarjena, spretna moč novega gosp. pevovodje in organista marsikako pevsko grlo dobila zboru, in marsikako umetniško uho privabila v hišo Gospodovo. Vrlim pevcom in pevkam srčna hvala!

Konjice. Potom Bralnega društva se priporoča slavnim krajevnim občinam in posameznim hišam, da si nabavijo in vpeljejo poleg župnijske kronike tudi občinske in družinske kronike, to je zapisnike (Knjižice), v katere zabilježujejo važnejše dogodke in podatke v občini, oziroma družini (hiši). Potomci vam bodo za ta mali, prijetni trud izredno hvaležni. Kogar stvar zanima in želi pojasniti in nasvet, naj se obrne na kn. šk. arhidijakoniško pisarno.

Konjice. Poklicani krogi se zanimajo tudi za občane in farane, ki se mude v tujini, da jih ohranijo, kolikor se da, v vednem stiku z domom, in sicer iz verskih in narodnih ozirih. Tajnik v kn. šk. arhidijakoniški pisarni se torej uljudno obrača do posameznih obitelji, da mu dajo naslove zlasti za vojaške in tiste družinske člane, ki so v svetu bolj osamljeni brez osebnega stika z drugimi rojaki.

Žiče. Kmečka zveza je zmagala, akoravno jo je Mihel dne 19. maja pod senco žandarskega bajoneta „peljal“ v konjiško ječo. Liberalno-štajercijanska stranka je po dveh letih vročem boju padla. Ni je mogel obdržati ne mož naših cementarjev (tvrdke: Verhovnik, Rečnik, Podkubošek), ne smola velikega narodnjaka (Gajski krajni šolski svet Žiče itd.), ne Čučekova, od g. Schaffnerata javno pohvaljena „spretlost“, ne Schaffneratova tajna politična ljuubezn do tajčtumljarjev, ne Hauserjeva gorečnost v iskanju in pobijanju „klerikalnega zmaja“, ne prerajanje stranke po advokatskem kandidatu iz tužne dežele. Rekurz proti zadnji občinski volitvam, v katerem so se Ribič in drugi prizvali zoper nepostavnosti, povzročene od lastne stranke, je ovržen in ostanki nasprotne stranke so pomagali pretekli četrtlet izvoliti novo katoliško-narodno obč. starešinstvo. Izvoljen je za župana g. Jožef Kline, posestnik v Žičah; za svetovalca pa gg. Jožef Sattler, posestnik v Draževasi, in Ignac Berglez, knež. pristav in posestnik v Žičah. Veseli nas med drugim, da g. Al. Kokal vsaj nekaj let ne bo imel poveljstva v naši lepi občini.

Žiče. Tudi v občini Zbelovo so bile pretečene teden občinske volitve. Tudi tukaj je zmagala krščanska in slovenska kmečka stranka. Naša župnija je torej vsestransko v narodnih rokah.

Prihova. V nedeljo, dne 12. novembra, smo imeli Marijine družabnice shod. Na novo navdušene za Boga in Marijo ter za slovensko domovino, gremo nič hudega sluteče, domov. Na razpotje pri Lenartovi kapeli pa pridejo iz gostilne od „Florijana“ nađevani fantje, ki so nas zasmehovali in z grdim klafanjem žalili. Preponosne smo, da bi se brigale za tako lajanje. Ko so se pobiči paveličali svojega grdega obnašanja, so se zopet potegnili v tisto sobo (krēmo), kjer se — mimogrede povedano — večkrat, če z dovoljenjem, ne vemo, pleše. Me povemo gostilničarju in njegovim gostom enkrat za vselej: Me hočemo mir! Ako ga ne bo, se vidimo drugje!

Prihova. V ponedeljek, dne 20. t. m. sta obhajala pri nas svojo zlato poroko častiljiva starčka, Matevž Pešak, ki je bil rojen leta 1828, in Ana Pešak, ki je bila rojena leta 1830. Lahko rečemo, da se je vršila zlata poroka prvokrat v naši fari, ker kronika o nobeni nič ne poroča. Veselo so ljudje pozdravljali zatoporočenca, ko sta s patriarhalno, dvokrižno visoko palico korakala proti domu. V krogu šestih hčera in obilnih vnukov sta se po sv. opravi v cerkvi, veselila zlati ženin in zlata nevesta na stanovanju v Barjah pri gradu Vinarje. Živela sta kakor sv. družina, sicer bolj revno, a Bog jima je podelil zdravje in visoko starost, ker sta rada pri njem iskala pomoči.

Celjski okraj.

Celje. Leta 1912 se bodo poročna zasedanja pri celjskem okrožnem sodišču vršila po tem-le redu: 12. februarja prvo, 20. maja drugo, 2. septembra tretje in 2. decembra četrto zasedanje.

Celje. Občinske volitve so pred durmi. Volilni boj se že pričenja. Posilnemški agitatorji lažijo od enega omahljiveca do drugega. Trosijo razne laži o dosedanjem slovenskem občinskem odboru, da bi s tem razdvojili našo moč. Največ trpe seveda ženske volilke, od katerih hočejo posilnemški izsiliti pooblastila. Tudi skupna slovenska stranka pojde neustrašeno po zmago v boj. Čast lepe slovenske celjske okolice zahteva, da pojde na dan volitve v s a k volilec na volišče. Naj bo složnost v naših vrstah. Ne dajte se begati od nobene strani. Ne cepimo glasov! Vse nakane nasprotnikov se bodo izjalovile, če bomo vsi na svojem mestu. V boj za zmago! V boj za slovensko čast!

St. Jurij ob juž. žel. Izredne slavnosti je bil priča St. Jur dne 20. novembra. Zakonska Jožef in Jera Ribič na Razkožah bi bila lahko leta 1902 obhajala zlato poroko, pa vsled svoje skromnosti nista privolila. Sedaj pa, ko obstoja njuna zakonska zveza že 60. leto, sta na prigovarjanje svojevdane dece privolila, da se obhaja biserna poroka, in sicer že pred adventom, ker bi utegnili zima starčke zapreti v hišo. Ob 10. uri so ju številni in odlični svatje, večinoma otroci (6), vnuki (16) in pravnuki (4) spremili v cerkev, ki je bila praznično ozaljšana in že polna ljudstva. Gospod župnik jima je govoril slavnosti primeren in ginljiv nagovor in nato sta vpričo g. župnika obnovila zakonsko zvezo. Med sv. mašo, katere čar je povzdignil domači pevski zbor, so skoraj vsi svatje s poročencema vred v veliko spodbudo vernikov prešli sv. obhajilo. V župnišču z zajutrekom pogosteni, so se svatje podali na dom, kjer se je ob navzočnosti domače duhovščine pričela domača slavnost. Gosp. Franc Vovk, uslužben pri deželnem muzeju, „Joaneum“ v Gradcu, posebni hišni prijatelj „Kruhekovič“, je goste v različnih skupinah fotografiral, zvečer pa uprizoril umetniški ogenj. Ta nadarjen in iznajdljiv gospod je tudi starcema sam pripravil lepe zlate palice s križem in še mnogi drugi dragoceni nakit za to slovesnost. Otroci jubilarntov se nahajajo v najboljših letih in so dobro preskrbljeni. Izmed sinov je starejši Miha, čevljarski mojster v Gradcu, mlajši Janez je bil kot vojak zaradi posebne sposobnosti sprejet k ces. telesni straži, zdaj pa je že 16. let vratar v naučnem ministrstvu. Mišljenje, življenje in delovanje teh mož jasno dokazuje, da Slovenec, če je dobro vzgojen, lahko ostane vdan Bogu in ožji domovini tudi, če so ga zanesle okoliščine v tujerodno okolico. Omeniti je treba še, da je ene hčere sin, F. Sane, jezuit in je ravno na tem, da dovrši svoje dolgotrajne študije; ene rajne hčere zet, Malgaj, pa je prometni poslovodja v Grobelnem.

St. Jurij ob juž. žel. V nedeljo, dne 19. t. m. je imel dr. Korošec tukaj svoje prvo poročilo, odkar ga imamo za državnega poslanca. Že iz časnikov vemo, da so razmere v sedanjem parlamentu zelo zamotane, da so vlada, kakor celo velike stranke, v vedni zadržki, kako bi se prerile naprej. To pa ne velja Slov. ljudski stranki, ki je najbolj trdno sklenjena ter ima tudi jasne cilje, ki so: varovati koristi svojih skoraj izključno kmečkih volilcev. Izvajanja dr. Korošca so nas v tem potrdila. Naši poslanci hočejo napeti vse sile, da se zabrani uvoz živine iz tujih držav; tako povišanje uradniških plač, s katerimi bi bili zvezani novi, za kmeta občutljivi davki, ter s tudi zoper karteje. Za odprte sejmov, kjer ni naravnost kužne bolezni, in za milejše postopanje pri odmerjenju osebne dohodnine na kmetih se hočejo še na novo zavzeti. Njegov tovariš, deželni in državni poslanec Pišek, je podal sliko o nestrpnosti nemške večine v deželnom zboru, vsled katere slovenski poslanci obstruirajo. Gospod posl. Pišek nas kmalu zopet obišče, ker sedaj je moral z ozirom na pičlo odmerjen čas, skrajšati svoje poročilo. Sklenjeni sta bili soglasno sledeči dve resoluciji: Prva: Volilci dne 19. novembra na shodu v St. Jurju ob juž. žel. zbrani, izrekaajo neomajano zaupanje poslancem Kmečke zveze, oziroma Slov. ljudske Stranke, ter jih pozivljejo, naj vstrajajo na težavnem stajišču in še naprej skrbno varujejo koristi kmeta, posebno pa, da zabranijo uvoz živine iz tujih držav. Druga: Volilci dne 19. novembra na shodu v St. Jurju ob juž. žel. zbrani, odobravaajo postopanje slovenskih poslancev v deželnem zboru in jih pozivljejo, naj vstrajajo v obstrukciji, dokler se narodne, kulturne in gospodarske zahteve Slovencev ne izpolnijo.

Dobrna. Pretečeni ponedeljek smo imeli izredno svečanost. V tukajšnji župni cerkvi sta bila poročena Jožef Šipičnik, član telovadnega odseka Orel, cerkveni pevec, in Ančka Senegačnik, dolgoletna cerkvena pevka, članica Dekliške zveze in vrla sotrudnica Bralnega društva. Orli so jo v krajih z zastavo Bralnega društva spremili pred oltar. Bog živi novoporočeni par in mu kličemo krepak Na zdar!

Dobrna. Če se vozi človek z železnico mimo slovenjebistriške postaje, se mora pač čuditi, kako so Slovenjebistričani prišli do svoje stranske železnice od postaje do mesta. Taka železnica bi se vendar izplačala tudi iz Celja do Dobrne. Vsako leto obišče Dobrnske toplice nad 1000 gostov; koliko lesa se pa izvozi iz dobrnških gozdov, oziroma iz Vitanja! Če se je posrečilo Stiegerju, izposlovati za Slov. Bistrico železnico, se bo vendar posrečilo tudi Stallnerju, dobiti tako važno železnico, kakor bi bila Celje-Dobrna. Seveda je tukaj ena kljuka — Dobrna je slovenska, zato pa nič tem narodno zavednem Dobrničanom!

Petrovče. Kljub slabemu vremenu se je zbralo precej občinstva iz raznih slojev, da prisostvujejo igri: „Večna mladost in večna lepota“, katero so dekleta z dobrim uspehom uprizorila dne 19. t. m. Vsled izredno lepe igre in dobre ravnanja deklet se igra, če bo lepo vreme, ponavlja prihodnjo nedeljo, dne 26. t. m. ob 4. uro popoldne v Društvenem Domu v Petrovčah.

Velika Pirešica. Tukaj se je poročil dne 18. t. m. vrl mladenič Janez Novak z mladenko Franciko Rančigaj. Ženin je ud Bralnega društva v Galiciji. V njegovi hiši se berejo katoliški časniki, posebno „Slov. Gospodar“. Bog daj mlademu paru obilo blagoslova!

Polzela. V tovarni gospoda Pryma je prišel delavec Martin Pater po nesreči z levo roko v neki stroj, ki mu jo je popolnoma zmečkal. Prepeljali so ga v bolnišnico v Celje.

Braslovče: Imena igralcev navadno ne priobčujemo, ker nam to leže preveč prostora. — Poljčane: Hvala! Se ne splača, baviti se z osebnostmi. Poročajte kaj drugega. — Brežice: Ostalo izročili drž. poslanecem. — Radi pomanjkanja prostora smo več dopisov odložili za prihodnjic. Kar ni zastarelo, pride vse.